

Bitva o hrad Hukvaldy 2008

[Foto](#)

Datum	25. - 27. července 2008	
Pořádal	Miroslav Holiš	Hukvaldy
Zúčastnili se	Kalif	Bojující
	Paťa	Bojující
	Jiřík	Bojující
	Kost' a P.	Bojující
	Kost' a J.	Bojující
	Monička	Bojující
	Igor	Bojující
Zapsal	Kalif s úpravami ostatních zúčastněných	

Pátek 25. července 2008

Tak na tuhle bitvu jsem se doopravdy těšil, protože ta loňská, to byl nultý ročník, se mi opravdu velice líbila. Tentokrát se nás, alespoň od Lucia, domluvilo vícero. Od Moravských jelo přibližně stejné osazenstvo, jako loni. Od nás jsem to tedy byl Já, obě Kostě, Paťák, Jiřík, Igor a Monča. Po příjezdu jsem pak byl i mile překvapen přítomností Alči.

Vyráželi jsme v pátek kolem poledne v několika na sobě nezávislých vlnách. Já jel pouze s Velkou Kost'ou, někdy kolem třetí a měli jsme za cíl nejprve Lhotku, kde jsme měli navštívit její rodiče a vyzvednout Malou Kost'ou. To vše jsme bez problému zvládli a kolem osmé jsme byli na hradě Hukvaldy. Přijeli jsme jako poslední od nás a akorát doprostřed přednášky o tom, co se bude dít během třech sobotních bitev. Vše jsme si pečlivě vyslechli a odpochovali jsme na skoro nejhořejší nádvoří se ubytovat. Já s Kost'ou jsme spali ve stanu Moraváků, protože potřebovali ohlídat věci a nám se zase nechtělo spát ve věži. Tak jsme se ubytovali, vytáhli proviant a pití a šli jsme se veselit.

Sobota 26. července 2008

Ráno jsem vstal někdy kolem půl osmé. Obul jsem se a vydal jsem se přeparkovat auto, aby nahoře pod hradem nikomu z návštěvníků nepřekáželo. Přeparkoval jsem jej a pak se uložil zpět ke spánku, abych dohnal, co jsem parkováním zameškal. Vzbudil jsem se až těsně před první bitvou. Něco jsem pojedel a rozhodl jsem se, že do té první nepůjdu. Stejně bude ještě druhá a třetí, tak co. A dobře jsem udělal, protože z bitvy se všichni vrátili jako prasata, jak se tam na tom spodním nádvoří vyváleli v bahně. Do druhé jsem již nastoupil a na straně útočníků, kde jsem stál, stál se mnou i Jiřík. Všichni Moraváci i Ostraváci byli u obránců. Takže jsem si měl alespoň řádně s kým ťuknout. Do třetí bitvy jsme nastoupili k útočníkům již bez Jiříka,

protože tomu se již ozvalo koleno a raději se na to vybodl. Paťa, ta sketa, nenastoupil za celý den ani do jedné. Ale při třetí jsem si již tak dobře nezabojoval, měl jsem docela pech a byl jsem hnedka dvakrát mrtvý, ani jsem nevěděl jak. Ještě že pak dali organizátoři prostor několika nabíračkám, protože tam se mi už pak docela dařilo a dobře jsem si zařádl. Pak jsme se poděkovali divákům, byli jsme jednotlivě po skupinách představeni a šli konečně ze sebe shodit ty kila železa a hader, pod kterými jsme se tak dobře potili. V průběhu zbytku odpoledne jsme si pak nachystali dříví na oheň, zastříleli z luku, prošli hrad, něco pojedli a večer jsme si sedli dokola kolem ohně, bychom celou akci zhodnotili a trochu pokecali. Spát jsme šli docela brzy, protože druhý den jsme měli zmiznout z hradu někdy do jedenácti hodin.

Neděle 27. července 2008

Ráno jsem vstal a došel pro auto, zatímco Kosťa balila naše věci. A protože jsem byl líný, vyjel jsem s autem úplně nahoru, což jsem dělat neměl, protože jsem si odrušil kompletně hydrauliku. Praskla mi tam hadička a hydraulická kapalina z okruhu chcala úplně proudem. Nelenili jsme s Kosťou, rychle jsme naházeli do auta věci, rozloučili se s ostatními, a co nejrychleji se vydali do Lhotky, dokud si auto nesedne a nebude drhnout o zem. Vyšlo to tak, tak. Auto si na zem sedlo asi 200 metrů od cíle. Pak jsem urval výfuk a dojel jsem tedy zbylé metry bez výfuku. Tak mi dosloužilo autíčko, které mne celý rok tak věrně vozilo na bitvy...

klf